

Een studentenhuis in ruil voor ma

Een student en een directrice van een zorgcentrum bedachten samen een concept: studentenhuisvesting in ruil voor mantelzorg. Na anderhalf jaar blijkt het concept een succes voor zowel de ouderen als de jongeren, vertellen student Onno Selbach en directrice Gea Sijpkjes. Met dit concept willen ze meer en meer een centrum voor de wijk worden.

Welkom in Woon- en Zorgcentrum Humanitas in Deventer. Op de gang staat een rollator en op een tafel in een kamer ligt een breiwerkje. Maar even verderop slingeren een skateboard en een PlayStation rond. Er liggen halters en een gitaar. Want naast 160 tot 170 ouderen woont in Humanitas ook een handvol jongeren. Zij zitten hier 'om niet' en 'betalen' voor hun appartement door middel van zorg en vrijwilligerswerk. Onno Selbach, 25 jaar en student SPH, is een van hen. Het bevalt hem prima, hier. Als hij eens een keertje terugkomt van een flinke stapavond, dan wenst de nachtploeg hem lachend welterusten. En zijn verjaardagsfeestje viert hij hier beneden in de Taveerne. Met zijn opleiding SPH is Selbach de enige student met een achtergrond in de zorg. De andere jongeren doen studies op het gebied van bijvoorbeeld journalistiek, bouw en vrijetijd. Juridisch hebben de studenten 'antikraak-contracten', die vaak bij leegstaand vastgoed worden gebruikt. Afspraken over de mantelzorg zijn niet vastgelegd. Directrice Gea Sijpkjes: 'Dat gebeurt op basis van vertrouwen. Daarom wilde ik elke student ook eerst zelf spreken.'

Signaleren

De vijf studenten verzorgen elk één keer per week een activiteitenavond, ze koken, verzorgen ontbijtjes en staan achter de bar in de taveerne. En één keer in de maand draaien ze in het weekend mee. Soms gaan ze bij een bewoner thuis langs, bijvoorbeeld als

dent heeft een BHV-cursus afgerond, samen met een andere student, zodat zij kunnen worden opgepiept als er calamiteiten zijn. Hij is niet bang dat hij voor de vraag komt te staan: moet ik deze zorg nu wel of niet verrichten. 'Bij twijfelgevallen piepen we meteen een professional op.'

'Ik vind het verbinden van generaties belangrijk'

die na een val immobiel is. 'Zo ontstaat een hechte gemeenschap', zegt Sijpkjes. 'De studenten signaleren als een bewoner wat anders is dan anders. Of ze gaan even zitten bij iemand die onrustig is.' Ze doen ook graag wat extra's, zegt Selbach. 'We helpen flyeren en draaien mee als er bijvoorbeeld activiteiten voor 55-plussers in de wijk zijn, zoals de koningsspelen of Oud Hollandse spelen.' Ook zijn vader helpt weleens. Met klusjes. Hij repareerde laatst de tv van de buurvrouw. De stu-

Pionieren

Het moest zo zijn, zo lijkt het wel. Op het moment dat Selbach woonruimte buiten een studentenhuis zocht, werkte Sijpkjes aan een nieuwe bedrijfsvoering voor Humanitas. Selbach: 'Ik had gehoord dat er bejaardentehuizen waren die ook kamers verhuurden aan studenten. Dus heb ik er een aantal in Deventer aangeschreven. Van de meeste kreeg ik geen reactie, maar Humanitas reageerde heel snel.' Want Sijpkjes was op haar beurt op zoek naar stagiaires. Gea Sijpkjes: 'Ik ben bij verschillende ROC's gaan praten. Ik wil graag met studenten werken, want ik vind: diversiteit geeft kracht.' Maar samenwerkingsverbanden met opleidingsinstituten kwamen niet van de grond. Ze waren erg gebonden aan regels. 'En zo gingen we samen aan het pionieren. Onno en de andere studenten en ik', zegt Sijpkjes. 'De Cliëntenraad was in eerste instantie een beetje afhoudend', herinnert ze zich. 'We besloten het project gefaseerd aan te pakken en eerst maar eens een half jaar te doen. Nu is de Cliëntenraad de grootste fan van de studenten.'

De studenten verzorgen elk één keer per week een activiteitenavond, ze koken, verzorgen ontbijtjes en staan achter de bar in de taveerne

ntelzorg



Soms gaan studenten bij een bewoner thuis langs, bijvoorbeeld als die na een val immobiel is. Gea Sijpkens (in het midden achterin op de foto), directrice van WZC Humanitas: 'Zo ontstaat een hechte gemeenschap.' Woonstudent Onno Selbach (rechts) speelt een spelletje met twee bewoners. (Foto: Studio Oostrom)

Transitie

Het project is succesvol, maar Sijpkens is niet van plan het aantal studenten flink uit te breiden. Ook niet als komende jaren ouderen met een lichtere indicatie niet naar in zorgcentra gaan maar thuis blijven. 'Het is niet de bedoeling dat ik directrice wordt van een studentenhuus.' Maar ze broedt op de mogelijkheden om nog een extra student te plaatsen. Sijpkens: 'Niet om nog meer zorgtaken binnen het huis te verlenen, maar dan zou ik iemand zoeken voor ondersteuning naar de wijk toe. Iemand die handig is met digitale media,

bijvoorbeeld.' Want Humanitas, eens een oud verzorgingshuis in een arbeiderswijk, maakt een transitie door. Het gaat meer en meer een centrum voor de wijk worden, waar een zorgteam dichtbij is. Zo moet het Proathuis in de centrale hal zeven dagen per week open gaan, zodat ouderen uit de wijk altijd toegang hebben en niet alleen bij activiteiten. 'Ik hoop dat iedereen Humanitas beleeft als een gezellig en warm huis, waar iedereen het naar de zin heeft. Want als mensen een beetje blij zijn, dan voelen ze bijvoorbeeld een zere knie niet.' En ouderen vinden

het leuk als ze dan ook jongeren tegenkomen. 'Dat is ook wat ik voor ogen heb', zegt Sijpkens. 'Ik vind het verbinden van generaties belangrijk.' Selbach blijft nog wel een tijdje in Humanitas wonen. Zijn appartement met balkon bevalt hem veel beter dan het slonzige studentenhuus waar hij vandaan kwam. 'Het is ook goed voor je CV. Een jaar hier wonen is eigenlijk een jaar vrijwilligerswerk.'

Leendert Douma